

FCI – Standard nr 243 / 05. 01. 2000 / D

ALASKA MALAMUUT

(ALASKAN MALAMUTE)

TÖLGE : Pr Elke Peper

PÄRITOLU: : U.S.A.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

14.08.1996

KASUTUS: Kelgukoer .

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupärased tõud

Alarühm 5.1
Põhjamaised kelgukoerad

Töökatsseteta.

ÜLDMULJE :

Alaska malamoot on üks vanematest arktilistest kelgukoeratõugudest ning tal on võimas, toekas kehaehitus koos sügava rinnakorvi ja tugeva, hästi lihaselise kerega. Malamoot seisab kartmatult omadel jalgadel ja avaldab oma rühika peahoiakuga ning valvsust, huvi ja uudishimu kiirgavate silmadega suursugusust ja suurt liikumisvalmidust. Tema pea on lai. Kõrvad on kolmnurga kujulised ja äratatud tähelepanelikkuse korral püstised. Koon on massiivne ja aheneb vaid veidi tüvest nina suunas. See pole ei terav ega pikk, samuti ka mitte lühike ega paks. Karvkate on paks, alusvilla kaitsva piisava pikkusega karmi kattekarvaga. Malamoote esineb mitmes värvuses. Tüüpiliseks tunnuseks on peajoonis, mis mütsina pead katab, kusjuures näo-osa jääb kas täiesti valgeks või moodustab laugu ja/või maski kuju. Saba on hästi karvane ja selja kohale kaarduv; see näeb välja nagu lehviv sulepuhmas. Malamoosil peavad olema võimsad luud ja teenistuseks kõlblikud jalad, head käpad, sügav rinnakorv, jõuline õlavööde ja niisamuti peavad tal olema kõik muudki kehalised eeldused, milliseid ta vajab oma tööga toimetuleku tagamiseks. Tema liikumine peab olema sujuv, harmooniline, väsimatu ja täiesti ökonoomne. Teda ei ole aretatud kelgurakendite võiduajamiseks. Malamoot on jõule ja vastupidavusele suunatud kehaehitusega ning raske veana tuleb käsitleda igasugust tunnust, kaasa arvatud iseloom, mis neid piirab.

OLULISED PROPORSIOONID :

Rinnakorvi sügavaim punkt asetseb vahetult esijalgade taga ja umbes turjakõrguse poolel kõrgusel. Kerepikkus, mõõdetuna õlanukist istmikunukini, on suurem turjakõrgusest.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Alaska malamut on kiinduv, sõbralik koer, mitte "ühe-mehe-koer". Ta on truu, andunud seltsiline, isegi vallatu, kui teda selleks ärgitada; täiskasvanuna avaldab ta aga ennekõike muljet oma väarikusega.

PEA :

Lai ja sügav, mitte jämedakoeline ega vormitu; suuruselt sobivas proportsioonis kogu koera suurusega. Ilme on malbe ja armastusväärsust kiirgav.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Kõrvade vahelt lai ja mõõdukalt kaardunud ning silmade suunas ühtlaselt ahenev; lauba ülaosast lamedaks jäädes ja kerge kaarega põskedele üle minnes. Silmade vahel on kerge laubavagu. Kolju ja näopiirkonna ülajoonte ühinemiskoht on tasapinna suhtes kergelt allapoole vajunud.

Üleminek laubalt koonule : Madal.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Kõikide värvuste korral, peale punase, on ninapeegel, mokad ja silmalaugude servad musta pigmentiga. Punastel koertel on lubatud pruun pigmentatsioon. Vastuvõetav on ka heledama vöödina väljenduv "talvenina".

Koon : Suur ja peapiirkonnaga sobivas proportsioonis; tüvest nina suunas nii laiuselt kui sügavuselt veidi ahenev.

Mokad : Tihedalt liibuvad.

Lõuad / Hambad : Suurte hammastga laiad lõuad. Kääritaoline hambumus. Üle- ja alahambumus on viga.

Põsed : Üsna lamedad.

Silmad : Viltuse asetusega, pruunid, mandlikujulised ja keskmise suurusega. Sinised silmad on diskvalifitseerivaks veaks.

Kõrvad : Keskmise suurusega, kuid pea suurusega võrreldes väikesed. Neil on veidi ümardunud tipuga kolmnurga kuju. Nad on teineteisest üsna kaugel, asetledes välisservadega kolju tagaserva laiuselt ja silmade välisnurkadega samal kõrgusel, erksalt püstiste kõrvade korral veidi laiuli suundudes. Püstised kõrvad on veidi ettesuunas kaldu, kuid koera töötades on kõrvad sageli vastu pead volditud. Kõrge asetusega kõrvad on viga.

KAEL :

Tugev ja mõõdukalt kaarduv.

KERE :

Kompaktne kehaehitus, kuid seejuures ei tohi nimmepiirkond liiga lühike olla. Kere ei tohi olla ülemäära raskepärane, luustiku tugevus on vastavuses keha suurusega.

Selj : Sirge joonega ja puusade suunas kergelt laskuv.

Nimme (lanne) : Tugev ja hästi lihaseline. Pikk nimmepiirkond, mis selja nõrgemaks teeb, on viga.

Rindkere : Hästi arenenud.

SABA :

Lülisamba pikendusena üsna kõrge asetusega. Kui koer ei tööta, hoidub saba selja kohal kaardunult. Saba ei tohi tihkelt seljale liibuda ega seljal rõngasse keerduda ega olla ka rebase moodi lühikese karvaga. Malamuudi saba on rikkaliku karvaga kaetud ja sulepuhma sarnane.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Esijalad on tugevaluulised ja hästi lihaselised; eestvaates kuni kämmaldeni alla sirged.

Õlad : Üsna kaldus asetusega.

Kämplad : Lühikesed ja tugevad, küljelt vaadates veidi kaldus asetusega.

TAGAJÄSEMED :

Laiad. Tagant vaadates seisavad ja liiguvad tagajalad samal joonel esijalgadega, mitte liiga kitsalt ega liiga laialt. Tagajalgade lisavarbad on ebasoovitavad ja tuleb vahetult peale kutsika sündimist eemaldada.

Reied : Väga hea lihastikuga.

Kannaliigesed : Mõõdukalt nurgitunud, madala asetusega.

KÄPAD :

Sarnased "lumelaudadele", tugevad ja paksud, hästipolsterdatud padjanditega, kompaktsetena mõjuvad. Käpad on suured; varbad on kokku surutud ja on hästi kaarduvad. Varvaste vahel kasvavad kaitsevad karvad. Käpapidandid on paksud ja vastupidavad, küüned on lühikesed ja kõvad.

LIIKUMINE :

Malamuudi liikumine on sujuv, harmooniline ja jõuline. Ta on oma suuruse ja kehaehituse kohta küllalt väle. Küljelt vaadates näib, nagu kanduks tugev tagajala tõukejõud hästi lihastunud nimmepiirkonna kaudu esijalgadele üle, ning seega teiseneb tõuge ühtlaseks, ulatuslikuks esisammuks. Nii eest kui tagant vaadates liiguvad jalad edasi sirgjooneliselt, mitte liiga kitsalt ega ka liiga laialt. Kiire traavi korral läheneb jäljerida kere mõttelisele pikiteljele. Toretsev käik või mistahes selline liikumisviis, mis pole absoluutselt energiasäästlik ja väsimatu, on hinnet alandav.

KARVKATE :

KARV : Malamuudil on paks, tihe – mingil juhul mitte pikk ega pehme – kattekarv. Alusvill on tihe, pikkusega umbes 2,5 kuni 5 cm (1 kuni 2 tolli), õline ja villav. Kattekarva pikkus on, sarnaselt alusvillaga, varieeruv. See on suhteliselt lühikesest kuni poolpikani kere külgedel, samas kui kaelal, turjal, üle selja ja laudja kulgevalt, reite tagakülgedel ja kohevas sabas on karv pikem.

Suvekuudel on malamuuutide karvastik tavaliselt lühike ja vähema paksusega. Malamuuti tuleb esitada loomulikus karvkattes. Trimming ei ole lubatud, välja arvatud käpad, kui neile sellega selgemaid kontuure antakse.

VÄRVUS : Levinuimad värvused on helehallist kuni mustani kõikides nende vahepealsetes varjundites ja soobel, kaasa arvatud selle punasena näiv varjund. Lubatud on värvikombinatsioonid alusvillas, peajoonis ning alakeha valgete alade üleminekud tumedamaks kerevärvuseks. Ainsaks lubatud ühetooniliseks värvuseks on puhasvalge. Valge peab olema valdavaks värviks alakehal, jalgade osas, käppadel ja osaks näojoonises. Valge lauk otsmikul ja/või valge kaelus või laik kuklal on atraktiivsed ja lubatud. Malamuuutide kerel on manteljoonis; katkendlik värv kere mistahes osas ja ebakorrapärased laigud kerel on ebasoovitavad.

SUURUS ja KEHAKAAL :

Selle tõu jaoks on olemas loomulikud suurusepiirid. Soovituslikud parameetrid on

isastel: turjakõrgus 63,5 cm (25 tolli) kehakaalu 38 kg (85 naela) juures;

emastel: turjakõrgus 58,5 cm (23 tolli) kehakaalu 34 kg (75 naela) juures.

Suurusele ei tohi aga anda tüübist, proportsioonidest, liikumisest ja teistest funktsionaalset tähtsust omavatest

tunnustest suuremat kaalu. Hindamisel kahe võrdväärse tüübi, proportsioonide ja liikumisega koera hindamisel tuleb kasvu võrrelda alles viimasena ja eelistus anda soovitavale töökoera suurusega koerale.

OLULINE KOKKUVÕTE :

Alaska malamuu di hindamisel tuleb kõige olulisema prioriteedina arvesse võtta tema võimekust toime tulla rakendikoerana rasketes arktilistes oludes. Koera näitusehinne peab sõltuma sellest, kui palju konkreetne koer erineb ideaal-malamuu di kirjeldusest standardis ja kui võrd tema vead mõjutavad koera tegelikku töövõimet. Malamuu di jalad peavad välja paistma harjumuspärasest tugevamad ja erakordselt teguvõimsat tõuget võimaldavad. Igasugust töövõimet nõrgendavana tunduvat viga esi- või tagajalgade või käppade ehituses, samuti jalgade seisudes ja liikumisviisis, tuleb võtta raske veana. Sellisteks vigadeks on näiteks lamedad käpad, kooskandsus, nõrgad kämblad, püstised õlad, puudulikud nurgad, jäik liikumine (või igasugune muu liikumisviis, mis pole harmooniline, jõuline ja sujuv), jõuetus, ebapiisav kehamass, raskepärasus, puudulik luustiku tugevus ja ebaproportsionaalne üldmulje.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eelpool nimetatud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

Sinised silmad.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist, september 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 22.04.2004 protokoll nr 4